

Publicerad 2006-08-07 16:19 av Agnes

Mitt bidrag till navelluddsfabriken

Lika barn leka bäst

Ironin kladdar på min vakenhet
Vissheten är en skammens mantel
på mina axlar
Frustrationen en ständig påminnelse
om att jag visste bättre
och bitterheten är eftersmaken
för att jag aldrig
ska glömma.

Självömkan blir till tortyr
Sanningen en frätande
doft i näsan
Skändningen ett faktum
och den självpåtaga skulden
ett reningsverk.

Äcklet sipprar ut
genom porerna
Ångesten blir till en bälg
i mitt bröst
Olusten vilar i mitt huvud
och känslan av förnedring
klär min hud
Avsikten luktar spya
och insikten
flåsar mig i nacken

men aldrig
aldrig
aldrig
mer igen

hämnden är ett underskattat nöje
känslan av revansch gör underverk
upprättelse är en rättighet

och nöjet är helt på min sida!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Agnes med Poeter.se id #5871 innehar upphovsrätten